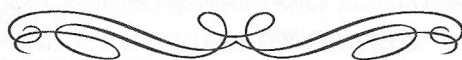

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Випуск 14

Частина 4

Херсон
2015

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Шапошников Костянтин Сергійович, доктор економічних наук, професор (декан факультету економіки і менеджменту, професор кафедри економічної теорії Херсонського державного університету).

Заступник головного редактора:

Соловійова Ніна Ігорівна, доктор економічних наук (професор кафедри менеджменту і адміністрування Херсонського державного університету).

Відповідальний секретар:

Станкевич Юлія Юрійвна, кандидат економічних наук (доцент кафедри економічної теорії Херсонського державного університету).

Члени редакційної колегії:

Мохненко Андрій Сергійович, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри економіки підприємства Херсонського державного університету).

Мармуль Лариса Олександрівна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри економіки підприємства Державного університету телекомунікацій).

Стратонов Василь Миколайович, доктор юридичних наук, професор (ректор Херсонського державного університету).

Іртищева Інна Олександрівна, доктор економічних наук, професор (професор кафедри міжнародної економіки та економічної теорії Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського).

Сарапіна Ольга Андріївна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри обліку та аудиту Херсонського національного технічного університету).

Хруц Ніла Анатоліївна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри фінансів та банківської справи Хмельницького національного університету).

Князєва Олена Альбертівна, доктор економічних наук, професор (професор кафедри економіки підприємства та корпоративного управління Одеської національної академії зв'язку імені О.С. Попова).

Скидан Олег Васильович, доктор економічних наук, доцент (проректор з наукової роботи та інноваційного розвитку Житомирського національного агроекологічного університету).

Лозова Тамара Іллівна, доктор економічних наук, професор (завідувач кафедри бухгалтерського обліку Бориспільського інституту муніципального менеджменту Міжрегіональної академії управління персоналом).

Грегори Гарднер, Ph.D, професор економіки Державного університету штату Нью-Йорк у Потсдамі, США.

Едвін Португал, Ph.D, професор економіки Державного університету штату Нью-Йорк у Потсдамі, США.

Римантас Сташис, Ph.D, професор економіки, завідувач кафедри менеджменту Клаїпедського університету, Литва.

Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»
включено до переліку наукових фахових видань України з економіки
на підставі Наказу МОН України від 14 лютого 2014 року № 153

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Херсонським державним університетом
на підставі Протоколу № 3 від 30.11.2015 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації серія КВ № 19747-9547Р,
видане Державною реєстраційною службою України 15.03.2013 р.

ЗМІСТ**СЕКЦІЯ 1****ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ**

Мельник Н.В.

ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПОСЛУГА».....9

СЕКЦІЯ 2**СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО
І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ**

Охріменко О.В.

ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ АЛЬЯНСІВ.....14

Ціхановська В.М.

АДАПТАТИВНИЙ РОЗВИТОК МОЛОЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ
ПІД ВПЛИВОМ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....20**СЕКЦІЯ 3****ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ**

Богдан О.Д.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТАЛИХ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПШВЕЛЬ
В АГРОПРОМИСЛОВОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ.....24

Красноруцький О.О., Богомолова К.С.

ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО РОЗВИТКУ ЦІЛЮВИХ РИНКІВ
ПРОДУКЦІЇ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....29

Пенцова Н.В.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО
МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....34

Пішенін І.К.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ
ТРАНСПОРТНОГО КЛАСТЕРА.....37

Попов О.Є., Мордовець А.В.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА
ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ
У СФЕРІ МІЖСЕКТОРАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ.....40

Руденко О.А.

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
ЯК ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ.....44

Світовий О.М.

ШЛЯХИ ДОСЯГНЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ
У ЗЕРНОПРОДУКТОВОМУ ПІДКОМПЛЕКСІ.....47

Тополенко Н.М., Терещенко В.С.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНТЕГРАЦІЇ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ
В СИСТЕМУ БЮДЖЕТУВАННЯ.....51

Торосян Г.А.

ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН У ПИТАННІ РОЗВИТКУ ТА ДЕРЖАВНОЇ
ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ОБСЛУГОВУЮЧОЇ КООПЕРАЦІЇ
У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ.....55

Хорішко І.В.

ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ
ЕКОЛОГОБЕЗПЕЧНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА.....59**СЕКЦІЯ 4****ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ**

Грицина В.В.

РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ.....64

Дробишева О.О., Ніколаєва Ю.В.

СУТНІСТЬ ТА ТИПОЛОГІЯ КРИЗ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА.....67

основі класичних підходів. Практична значущість дослідження полягає у тому, що його результатами є рекомендації щодо стратегії подальшого розвитку транспортного підприємства, які ґрунтуються на об'єктивному аналізі стану транспортного підприємства, транспортної галузі, основних факторів зовнішнього середовища, чинників ризику. Результати дослідження втілені у розроблених елементах стратегічного плану транспортних підприємств з визначеними механізмами та інструментами його практичної реалізації, у їхньому взаємозв'язку з тактичними планами та загальною стратегією транспортного підприємства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Кондратьев Н.Д. Проблемы экономической динамики / Н.Д. Кондратьев. – М. : Экономика, 2009. – 154 с.
2. Кулявец В.Г. Промислові кластери в глобальному економіч-

ному розвитку / В.Г. Кулявец // Регіональна бізнес-економіка та управління. Науковий, виробничо-практичний журнал. – Вінниця : Вінницький фінансово-економічний університет. – 2009. – № 4(24). – С. 30-38.

3. Гуменюк О.І. Кластери як організаційна структура інноваційно-інвестиційної моделі розвитку промисловості / О.І. Гуменюк // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 2. – С. 9-19.
4. Інвестиційний клімат в Україні: яким його бачить бізнес : звіт. – Світовий банк : Міжнародна фінансова корпорація, 2011. – 222 с.
5. Мінгальова Ж. Кластери та формування структури регіону / Ж. Мінгальова, С. Ткачова // Мировая економіка та міжнародні відношення. – 2014. – № 5. – С. 97-102.
6. Войнаренко М.П. Кластерні моделі об'єднання підприємств та розповсюдження передового досвіду їх створення в Україні / М.П. Войнаренко // Принципи оцінки конкурентоздатності регіонів / Ін-т конкурентоздатності. – К., 2014. – С. 59-70.
7. Каніщенко Н. Кластери в системі національної конкурентоспроможності / Н. Каніщенко // Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Економіка. – 2009. – № 85. – С. 14-16.

УДК 334.723(063)

Попов О.Є.

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри політичної економії
Харківського національного економічного університету
імені Семена Кузнеця*

Мордовець А.В.

*аспірант кафедри політичної економії
Харківського національного економічного університету
імені Семена Кузнеця*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ У СФЕРІ МІЖСЕКТОРАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Проведено систематизацію та узагальнення теоретичних підходів щодо визначення сутності соціально-економічного партнерства як форми організації взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання. Здійснено упорядкування предметної сфери формування соціально-економічного партнерства. Обґрунтовано концептуальні засади формування соціально-економічного партнерства органів влади та суб'єктів господарювання у сфері державної політики міжсекторальної взаємодії.

Ключові слова: соціально-економічне партнерство, органи влади, суб'єкти господарювання, державна політика, партнерські відносини.

Попов А.Е., Мордовець А.В. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО ПАРТНЕРСТВА ОРГАНОВ ВЛАСТИ И СУБЪЕКТОВ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ В СФЕРЕ МЕЖСЕКТОРАЛЬНОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ

Проведены систематизация и обобщение теоретических подходов к определению сущности социально-экономического партнерства как формы организации взаимодействия органов власти и субъектов хозяйствования. Осуществлено упорядочение предметной области формирования социально-экономического партнерства. Обоснованы концептуальные основы формирования социально-экономического партнерства органов власти и субъектов хозяйствования в сфере государственной политики межсекторального взаимодействия.

Ключевые слова: социально-экономическое партнерство, органы власти, предприятия, государственная политика, партнерские отношения.

Popov O.E., Mordovets A.V. THEORETICAL BASIS OF SOCIAL AND ECONOMIC PARTNERSHIP BETWEEN THE STATE AND BUSINESS ENTITIES IN THE SPHERE OF CROSS-SECTORAL COOPERATION

The theoretical approaches to defining the essence of social and economic partnership as a form of the interaction between the state and business entities have been systematized and generalized. The subject area of the social and economic partnership formation has been streamlined. The conceptual basis for the formation of social and economic partnership between the state and business entities in the sphere of cross-sectoral cooperation has been substantiated.

Keywords: social and economic partnership, state, business entities, public policy, partnerships.

Постановка проблеми. Важливою складовою масштабного процесу реформування національної господарства в сучасних умовах глобалізації та прискорення структурно-інноваційних трансформацій виступають модернізація та підвищення ефектив-

ності функціонування системи державного регулювання економікою для забезпечення стабільності економічного та соціального розвитку країни, зростання добробуту населення, зміцнення конкурентоспроможності вітчизняних виробників тощо. Дієвим

способом досягнення поставленої мети є процес взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання в рамках міжсекторальної взаємодії, що дозволяє об'єднати ресурси та обмежити локальні ризики, що приймають на себе суб'єкти державного та приватного секторів економіки.

Організація такого роду взаємодії в умовах ринкових відносин насамперед передбачає створення системи партнерських відносин між органами державної влади та суб'єктами господарювання. Динамічні суспільні зміни обумовлюють пошук та реалізацію нових механізмів, технологій та інструментів управління процесами взаємодії [1], що й обумовлює актуальність вивчення та узагальнення теоретичних та концептуальних підходів щодо формування та функціонування процесів партнерства органів влади та суб'єктів господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед дослідників даних питань відсутня погодженість думок щодо визначення сутності взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання. В. Євченко [2] визначає з цього приводу, що багатомірність та багатозначність цього поняття обумовлюється широтою його застосування при дослідженні та характеристичності відносин у міжнародній, галузевій, регіональній, міжсекторній співпраці, на рівні різних суб'єктів – влади, бізнесу, господарських структур, громадських організацій тощо. Так, наприклад, на думку В. Варнавського [3], Ю. Вдовенко [4], В. Михеева [5], процес взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання відображає дефініція «державно-приватне партнерство»; В. Колесніченко, В. Остапенко [6] – «публічно-приватне партнерство»;

І. Кучиева [7] – «приватно-суспільне партнерство»; Н. Собчук [8] – «міжсекторальне соціальне партнерство»; Ю. Аношева [9] – «соціальне партнерство»; Ш. Валітова [10] – «соціально-економічне партнерство». Отже, при визначенні дефініції, яка б відображала сутність та особливості процесу організації міжсекторальної взаємодії, варто більш детально проаналізувати зміст поняття «партнерство» та узагальнити понятійно-категоріальний апарат даної предметної сфери.

Постановка завдання. Метою дослідження є систематизація та узагальнення теоретичних підходів щодо визначення сутності соціально-економічного партнерства органів влади та суб'єктів господарювання у сфері міжсекторальної взаємодії. Реалізація поставленої мети дослідження обумовила необхідність визначення сутності понять, що відображає взаємодію органів влади та суб'єктів господарювання як одного із ефективних інструментів міжсекторальної взаємодії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із інструментів економічного та соціального розвитку держави, суспільства та підприємництва є процес партнерства, який здатний сприяти підвищенню ефективності використання ресурсів та потенціалу державного та приватного сектора, розподілу та мінімізації ризиків між державою та приватним сектором. У зв'язку із багатоаспектністю та багатогранністю аспектів взаємодії державних органів влади та суб'єктів господарювання (що визначають широту діапазону трактувань змісту явищ і процесів, які складають міжсекторальну взаємодію) серед науковців наявні суттєві розбіжності щодо дефініції, яка б відо-

Таблиця 1

Етапи морфологічно-семантичного аналізу дефініції предметно-категоріальної області організації міжсекторальної взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання

№	Етап	Сутність	Ключові аспекти етапу	Мета
1	визначення генеральної сукупності (вибірки дослідження)	відбір найбільш типових визначень поняття	приватно-державне партнерство публічно-державне партнерство приватно-суспільне партнерство міжсекторальне соціальне партнерство соціальне партнерство економічне партнерство – тип відносин (форма, відносини, угода, співробітництво, взаємодія)	проаналізувати існуючі підходи до визначення поняття
		формування вибірки виділення елементарного складу – одиниць аналізу (слово, словосполучення)	кількість суб'єктів партнерства (два та три суб'єкти) форма реалізації (проект, послуга, завдання)	аналіз складових сутності визначень
		розкриття сутності складових поняття	за рахунок морфологічної декомпозиції виділення типових складовими поняття та визначення їх кордонів	характеристика змісту складових поняття
2	проведення якісної оцінки виділених компонентів	визначення будови та форми поняття	$D = SK_1 + SK_2 + SK_3 + SK_4$, де D – дефініція, що визначає процес взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання; SK ₁ – форма реалізації взаємодії; SK ₂ – визначення сутності процесу; SK ₃ – суб'єкти, що беруть участь при реалізації партнерства; SK ₄ – інтереси суб'єктів, що беруть участь у процесі	визначення компонентної будови поняття, що відповідає цілям дослідження
		узагальнення компонентів визначення поняття	визначення та відображення типових складових поняття та зв'язок з дефініціями	структуризація складових поняття
3	проведення кількісної оцінки в розрізі виділених компонентів	кількісна оцінка навантаження компонентів в структурі будови поняття	за рахунок програмного забезпечення TextAnalyst 2.0. визначення частоту повторювання складових поняття	визначити частоту складових поняття в визначенні авторів
4	визначення поняття	перевірка включення в поняття базових ознак	формування власного визначення	

Таблиця сформована за [4; 6; 11]

бражала понятійно-категоріальний апарат даної предметної області. Отже, з метою деталізації та розвитку існуючих підходів доцільним є (на основі системного підходу) проведення морфологічно-семантичного аналізу дефініції предметно-категоріальної області організації міжсекторальної взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання на основі реалізації наведеної нижче послідовності етапів (табл. 1).

У процесі систематизації та узагальнення теоретичних підходів до вирішення даного наукового завдання відповідно до ознаки характеру взаємодії держави та суб'єктів господарювання було проаналізовано визначення змісту таких понять, як «приватно-державне партнерство», «публічно-державне партнерство», «приватно-суспільне партнерство», «міжсекторне соціальне партнерство», «соціальне партнерство», «економічне партнерство», «соціально-економічне партнерство». При цьому в роботах авторів спостерігається визнання важливості урахування впливу цього явища на некомерційний сектор при вирішенні суспільно-значущих завдань, що у свою чергу свідчить про складну природу поняття партнерства, а саме про його багатofункціональність, полісуб'єктність, здатність реалізуватися в різних сферах.

Тому на основі аналізу основних категорій, що відображають взаємодію органів влади та суб'єктів господарювання, розроблено схему понятійно-категоріального апарату дефініції «соціально-економічного партнерства» (так як саме сутність даної дефініції відповідає цілям дослідження) з урахуванням результату процесу формування науково-обґрунтованого визначення (рис. 1).

На основі систематизації понятійно-категоріального апарату предметної сфери міжсекторальної взаємодії нами пропонується визначення змісту поняття «соціально-економічне партнерство», що включає до свого складу основні компоненти та відображає процес взаємодії двох секторів при врахуванні інтересів третього сектору. Отже, соціально-економічне партнерство доцільно розглядати як систему відносин

державних органів та суб'єктів господарювання (формування якої здійснюється з обов'язковим дотриманням і урахуванням інтересів некомерційного сектора у ході розробки та реалізації відповідної державної політики), що формується в процесі їхньої довгострокової взаємодії з метою підвищення ефективності реалізації завдань або функцій (які не є профільними для державних органів влади та можуть бути передані виконання суб'єктів господарювання), беручи до уваги економічний ефект від їхньої взаємодії.

Наведене визначення враховує як теоретико-методологічні аспекти публічно-приватного партнерства та принципи співпраці, так і розкриває організаційно-методичні аспекти механізму партнерства, який звичайно визначається певними термінами реалізації, має заздалегідь визначену певну структуру та орієнтований на досягнення чітко встановлених кінцевих результатів (низки суспільно-значущих ефектів). На відміну від існуючих визначень, при цьому враховуються принципи повноти, раціональності, етимології та логічності при побудові компонентів дефініції, що відбиває економічну природу поняття, що дає можливість кращого розуміння всіх особливостей співпраці, дозволяє відрізнити дане поняття від інших відносин та сприяє розробці практичних рекомендацій та схем реалізації соціально-економічного партнерства з урахуванням принципів державного управління.

Узагальнення теоретичних підходів до визначення поняття, що відображають взаємодію органів влади та суб'єктів господарювання, дозволило обґрунтувати концептуальні засади формування соціально-економічного партнерства органів влади та суб'єктів господарювання у сфері державної політики міжсекторальної взаємодії (рис. 2) та виявити низку концептуальних обмежень, що слід враховувати при проектуванні відповідного механізму партнерських відносин, а саме: урахування двомірної, а не міжсекторальної природи учасників відносин; відсутність розгляду державного управління, як важливого аспекту який суттєво впливає на спрямування цілей учасників партнерства тощо.

Крім того, варто зазначити, що запропонований підхід до визначення сутності поняття «соціально-економічне партнерство» відображає основну мету, завдання державних органів влади та суб'єктів господарювання з урахуванням інтересів некомерційного сектора та має ознаки партнерства (а саме ефективності, тобто підвищення ефективності виконання завдань або функцій при залученні суб'єктів господарювання; довготривалість процесу партнерства; зменшення ризиків – за рахунок передачі частини ризиків в процесі партнерства; мінімізація затрат – за рахунок передачі певних завдань чи функцій на реалізацію приватного сектору скорочення затрат на виконання).

Висновки. Нині соціально-економічне партнерство держави та суб'єктів господарювання є одним із факторів стійкого розвитку економіки, важливим аспектом зміцнення державної влади,

Рис. 1. Схема предметної сфери формування соціально-економічного партнерства

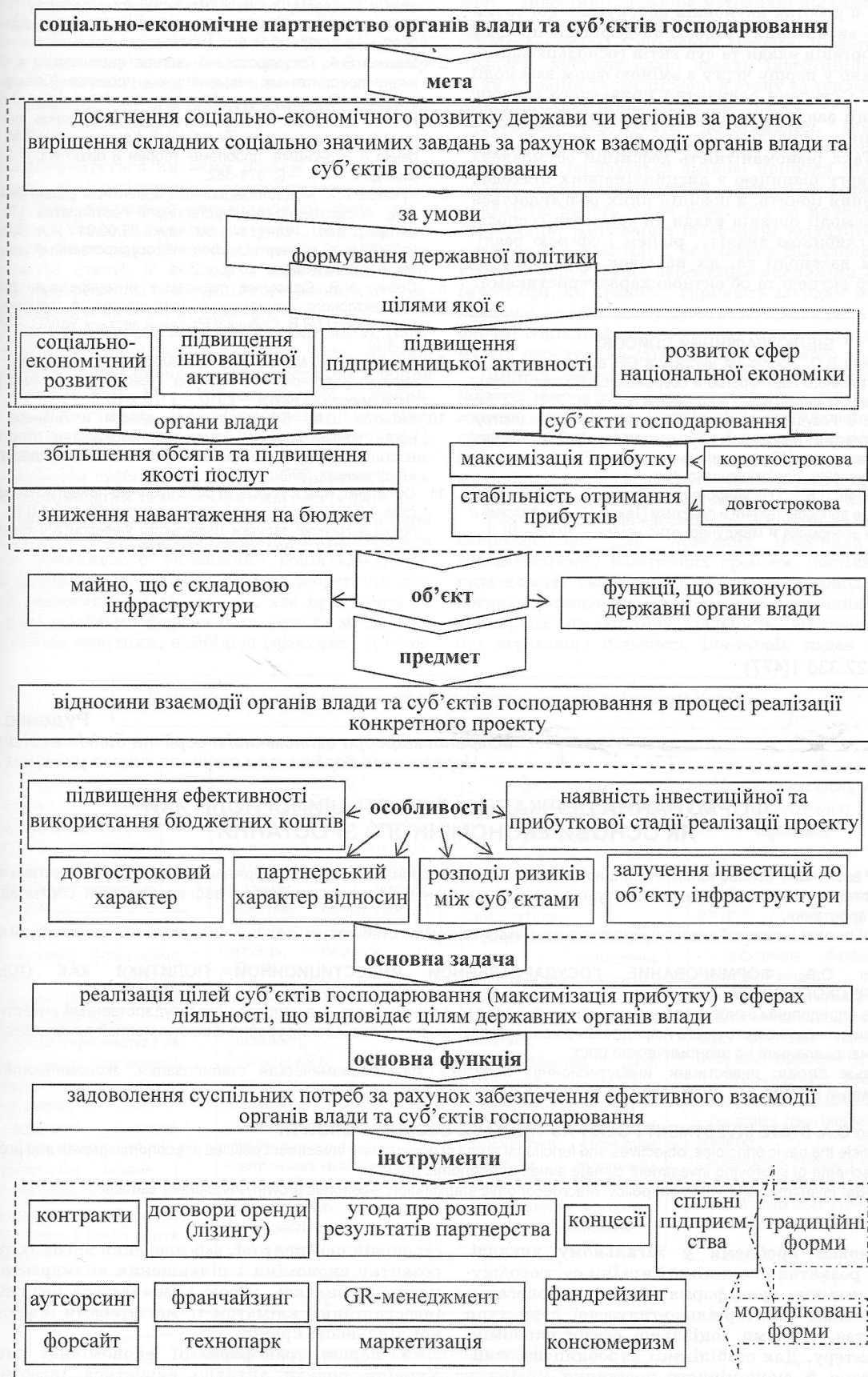

Рис. 2. Концептуальні засади формування соціально-економічного партнерства органів влади та суб'єктів господарювання у сфері державної політики міжсекторальної взаємодії

а також розвитку громадянського суспільства. Але при цьому в роботах науковців не існує єдиної точки зору щодо визначення сутності та дефініції процесу взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання, що пов'язано у першу чергу з зміною форм взаємодії залежно від ступеня залучення приватного сектору до реалізації завдань та відповідно до рівня ризику, фінансування, управління тощо, які беруть на себе сторони. Така різноманітність дефініцій обумовлена у першу чергу різницею в дисциплінарних підходах до визначення понять, з позицій яких розглядається процес взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання, глибиною аналізу, рівнем і сферою реалізації даної взаємодії та, як наслідок, різними сутнісною, суб'єктною та об'єктною характеристиками.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Матвеевков Д.О. Эволюция института GR в системе частно-государственного партнерства в современной России [Текст] : дис. ... канд. политич. наук / Матвеевков Д.О. – М., 2011. – 215 с.
2. Евенко В.В. Государственно-частное партнерство как инструмент развития инновационной экономики / В.В. Евенко, В.Ю. Солдатенков [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.tubryansk.ru/doc/psih/evenko.doc.
3. Варнавский В. Государственно-частное партнерство: некоторые вопросы теории и практики [Текст] / В. Варнавский // Мировая экономика и междунар. отношения. – 2011. – № 9. – С. 41-50.
4. Вдовенко Ю.С. Инструментарій приватно-державного партнерства у місцевому соціально-економічному розвитку [Текст] / Ю.С. Вдовенко // Теорія та практика державного управління. – 2009. – № 3(26). – С. 1-5.
5. Михеев В.А. Государственно-частное партнерство в реализации приоритетных национальных проектов [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.csociety.ru/wind.php>.
6. Колесніченко В.Ф. Сутність концептуальних основ публічно-приватного партнерства [Текст] / В.Ф. Колесніченко, В.М. Остапенко // Экономика: проблемы теории и практики. – 2010. – Вип. 264. – Т. II. – С. 371-382.
7. Кучиева И.Х. Модернизационные ориентиры развития института общественно-государственного партнерства [Текст] : автореф. дис. ... канд. эконом. наук : 08.00.01 / И.Х. Кучиева ; [ФГБОУ ВПО «Северо-Осетинский государственный университет»]. – Владикавказ, 2012. – 29 с.
8. Собчук Н.В. Основные подходы к интерпретации понятия межсекторного социального партнерства в современном мире [Текст] / Н.В. Собчук // Научный вестник УРАГС. – 2008. – № 4(5).
9. Аношев Ю.Б. Малое предпринимательство в системе муниципально-частного партнерства [Текст] / Ю.Б. Аношев // Экономические науки. – 2010. – Т. 70. – № 9.
10. Валитов Ш.М. Взаимодействие власти и бизнеса: сущность, новые формы и тенденции, социальная ответственность [Текст] / Ш.М. Валитов. – М. : ЗАО «Издательство «Экономика», 2009. – 207 с.
11. Остапенко В.М. Сутність та роль публічно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку [Текст] / В.М. Остапенко // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. – 2013. – Вип. 10. – С. 231-235.

УДК 330.322:338.1(477)

Руденко О.А.

аспірант кафедри економічної теорії та банківської справи
Черкаського державного технологічного університету

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

У статті визначено основоположні принципи, завдання та функціональні напрями державної інвестиційної політики економічного зростання та запропоновано концептуальну схему підвищення рівня інвестиційної привабливості країни, спрямованої на економічне зростання.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна політика, макроекономічна стабілізація, економічне зростання, інвестиційний клімат.

Руденко О.А. ФОРМИРОВАНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ КАК ОСНОВЫ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА

В статье определены основополагающие принципы, задачи и функциональные направления государственной инвестиционной политики экономического роста и предложена концептуальная схема повышения уровня инвестиционной привлекательности страны, направленной на экономический рост.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная политика, макроэкономическая стабилизация, экономический рост, инвестиционный климат.

Rudenko O.A. STATE INVESTMENT POLICY AS THE BASIS ECONOMIC GROWTH

In the article the basic principles, objectives and functional areas of government investment policies of economic growth and proposed conceptual scheme of improving investment climate aimed at economic growth.

Keywords: investments, investment policy, macroeconomic stabilization, economic growth, investment climate.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасний розвиток економіки України супроводжується значними трансформаційними процесами, реформуванням територіально-галузєвої структури господарства, змінами соціальної сфери економічного характеру. Для стабілізації виробництва, соціальної сфери й економічного зростання країни в цілому необхідне розширення та активізація інвестиційної політики. Ефективна діяльність у довго-

строковій перспективі, забезпечення високих темпів розвитку економіки і підвищення конкурентоспроможності значною мірою визначається позитивним інвестиційним кліматом та масштабами інвестиційної діяльності країни.

У період трансформації економічної системи України почали активно вивчатися інвестиційні процеси, які відбуваються, спочатку на базі закордонних, а потім вітчизняних методик з метою порів-